

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๘/๒๔๘๐. (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๘๐

- ๑. รับรองรายงานการประชุมสภา ฯ ครั้งที่ ๗,๘,๙ และ ๑๐/๒๔๗๙ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒ ๑๘๑
- ๒. กระทั่งตาม
 - (๑) เรื่อง การแนะนำให้ราษฎรเข้าใจการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ของ นายมงคล รัตน์วิจิตร ๑๘๑
 - (๒) เรื่อง ราษฎรจังหวัดลพบุรีกำลังอดอยาก ของ นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ๑๘๓
 - (๓) เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธรรมนุญ การปกครองคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๗๙ ของนายมงคล รัตน์วิจิตร ๑๘๔
 - (๔) เรื่อง สอบสวนภาวะฉกรรจ์ของ หลวงศรีเขตรนกร ๑๘๔
 - (๕) เรื่อง ช่วยเหลือคนไทยไปตั้งร้านค้าขายในต่างประเทศ ของ ร.ท. ทองคำ กล้ายโอสถ ๑๘๕
 - (๖) เรื่อง การบริหารตามพระราชบัญญัติเหมืองฝายและพั้ง ของ นายมงคล รัตน์วิจิตร ๑๘๕
 - (๗) เรื่อง พัสักชาติ ของ หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ๑๘๖
 - (๘) เรื่อง ให้ความสะดวกในการเลือกตั้ง ของ นายจิ่งจริงจิตร ๑๘๗
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล ๑๘๘
- ๔. ร่างพระราชบัญญัติลดเงินนอกกรค่าจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๔ ในตำบลต่าง ๆ รวม ๙ ตำบล ทั้งที่อำเภอกรุงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล ๑๘๘
- ๕. ร่างพระราชบัญญัติอำนาจสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของนายสวัสดิ์ ยุวะเวส (นครสวรรค์) ๑๘๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๔๘๐ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๐ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้รับ
รองรายงานการประชุมสภา ฯ ครั้งที่
๗, ๘, ๙ และ ๑๐/๒๔๗๙ (วิสามัญ
ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นประการใด ข้าพเจ้าถือว่าที่ประ
ชุมอนุมัติ วาระต่อไปกระทู้นี้ที่ ๑
ของนายมงคล รัตนวิจิตร เรื่องการ
แนะนำให้ราษฎรเข้าใจการเลือกตั้งผู้แทน
ราษฎร

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยว่า ๑. เพื่อเกิดผลดีเกี่ยวกับ
ความประสงค์ส่วนใหญ่ท่านจะหาวิธีใดแนะนำ
ให้ราษฎรเข้าใจในการเลือกตั้งผู้แทน
ราษฎรในสมัยที่จะถึงนี้ให้ดียิ่งกว่าขณะนี้
หรือไม่ ๒. ได้เกิดใจผู้ร้ายลักทรัพย์พาหนะ

และทำร้ายชีวิตและร่างกายกันมากขึ้น
เช่นทำร้ายกำนันผู้ใหญ่บ้าน สรรพากร
จังหวัด ในจังหวัดนครศรีธรรมราชจน
เป็นที่เดือดร้อนแก่กษัตริย์และสุจริตทั่วไป
ท่านได้ทราบและจัดการประการใดหรือไม่
พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :

รัฐบาลขอตอบว่าในข้อ ๑. เรื่องแนะนำ
ในวิธีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น กระทรวง
มหาดไทย ได้เห็น ความสำคัญ ใน
เรื่องนี้อยู่แล้ว เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๔๗๕
จึงได้เรียกปลัดจังหวัดและนายอำเภอมา
อบรมเพื่อการันที่กรุงเทพฯ แล้วให้นำข้อ
อบรมนั้นไปแนะนำชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ใน
จังหวัดนั้น ๆ เพื่อไปชี้แจงให้ราษฎรเขา
ใจอีกชั้นหนึ่งนอกจากนี้ได้เชิญคณะหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มาประชุมหารือเกี่ยวกับการช่วยเหลือทางราชการ ประกาศ
โฆษณาวิธีเลือกตั้ง ให้ประชาชนเข้าใจ
และท่านได้ขอร้องให้สำนักงานโฆษณา
การร่วมมืออยู่ด้วยแล้ว ๒. เรื่องการโจร

ผู้ร้ายลักสัตว์พาหนะชุกชุมเน เป็นธรรมเนียม
 ตาไม่ว่าจังหวัดใดท้องที่ใดแล้วยอมถึงฤกษ์
 จะลงมือทำนาผู้ร้ายมักถือโอกาสนี้เข้ากระ
 ทำการโจรกรรม ซึ่งเรื่องเช่นนี้กระทรวง
 มหาดไทยได้มีคำสั่ง และระเบียบวางไว้
 แล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๘ ให้จังหวัดต่างๆ
 ออกตรวจตราปราบปรามโจรผู้ร้ายในฤกษ์
 แล้งก่อนถึงฤกษ์ทำนามกำหนด ๑ เดือน
 หรือจนกว่าพวกโจรผู้ร้ายจะสงบ ในจ้ง
 หวัดนครศรีธรรมราชก็เช่นเดียวกัน ทาง
 จังหวัดได้จัดการป้องกันและปราบปราม
 โดยเข้มงวดกวดขันอยู่แล้ว กล่าวคือ
 นอกจากการตรวจตราปราบปรามอยู่โดย
 ปกติแล้ว ยังได้จัดการตั้งกองปราบขึ้น
 ตามท้องที่ต่าง ๆ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 กรมการอำเภอ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ออก
 ตรวจลาดตระเวนทั้งกลางวันและกลางคืน
 อย่างเข้มแข็ง เป็นที่หวังว่าการลักสัตว์
 พาหนะก็ดี และกรณีความผิดอื่น ๆ ก็
 ก็จะลดน้อยลงด้วยความเอาใจใส่ของเจ้า
 หน้าที่ปราบปรามนี้

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัด นคร ศรี ธรรม ราช) :
 เฉพาะที่แนะนำให้ราษฎรได้ เข้า ใจใน การ

เลือกตั้งผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าปรารถนา
 จะทราบว่า ทางกระทรวงมหาดไทยได้
 แนะนำราษฎรหรือหาวิธีที่จะแนะนำราช
 ราษฎรให้เข้าใจในการเลือกตั้ง ไม่ใช่ไปเสีย
 รูปเรือเสียงสาสน์ ไม่ใช่ไปฟังคำโกหก
 อะไรซึ่งจะเลือกผิดเลือกถูกหมายความว่า
 ได้มีวิธีแนะนำให้ราษฎรเข้าใจหรือไม่

พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :
 วิธีการแนะนำราษฎรนั้นก็ ได้ ปรากฏใน
 การ อบรม ปลัด จ้ง หวัด และ นายอำเภอ
 เพื่อให้ไปชี้แจงตามจังหวัดและท้องถิ่น
 ต่าง ๆ แล้ว

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัด นคร ศรี ธรรม ราช) :
 การอบรมปลัดจังหวัดไม่ใช่การแนะนำ
 ให้ราษฎรรู้เรื่อง เมื่อท่านตอบอย่าง
 นั้น ข้าพเจ้าจะไม่ตามต่อไป แต่ทำตาม
 ข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอชี้กว่าในการที่จะให้เจ้า
 หน้าที่เกี่ยวข้องกุมโจรผู้ร้าย ใน สมัย ก่อน
 เมื่อเกิดคดีอุกฉกรรจ์ขึ้นเขาให้เจ้าเมือง
 หรือเทศา ๖ ได้ไปจนถึงที่เกิดคดีทันที
 ควรที่จะทำในสมัยนี้ เราได้กวดขันเช่น
 นี้หรือเปล่า

พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :
 สมัยนี้ยัง กวด ขัน อยู่เหมือนกัน ถ้ามี

เหตุพิจารณาเป็นการสำคัญ ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือข้าราชการ ชั้นผู้ใหญ่ หรือนายอำเภอ ก็ออกไปในท้องถิ่นนั้น

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทนราษฎรจังหวัด นคร ศรี ธรรมราช) :
 อย่างใน จังหวัด นคร ศรี ธรรมราชติดกับพื้นที่สหภาพจังหวัดจันทบุรีที่บังคับยังจับตัวไม่ได้ ท่านทราบหรือไม่ว่าเพราะเหตุใด

พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :
 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงไม่ได้ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 กระทู้ต่อไป ของนายสว่างศรีวิโรจน์ เรื่องราษฎรจังหวัดลพบุรีกำลังออกอยาก

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีมหาดไทย ดังนี้ ในระหว่างเดือนพฤษภาคมและมีเดือนมิถุนายน ขณะนี้ข้าพเจ้าอยู่ที่จังหวัดลพบุรี ราษฎรในจังหวัดนี้ เช่น ตำบลท่าแก ตำบลทะเลชุบศร ตำบลบางขันหมาก ตำบลโพนทอง ตำบลบ้านเช่า เป็นต้น ได้มาหาข้าพเจ้ามีจำนวนประมาณวันละ ๔๐-๕๐ คน หรือบางที่ถึง ๑๐๐ คน โดยแจ้งว่าพวกเขากำลังเดือดร้อนที่สุด

กล่าวคือพวกเขาไม่มีข้าว จะ รับ ประทาน ตลอดจนพันธุ์ข้าวที่จะปลูกต่อไปก็ไม่มี ทั้งยังไม่ปรากฏว่าทางการได้จัดการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างไรเลย ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด และเมื่อไรกระทรวงมหาดไทยจึงจะช่วยเหลือปลดเปลื้องความทุกข์ร้อนของราษฎรดังกล่าวแล้วนั้น

พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :

รัฐบาลขอตอบว่าราษฎรในตำบลท่าแก ตำบลทะเลชุบศร ตำบลขันหมากและตำบลอื่น ๆ ในจังหวัดลพบุรี ซึ่งได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากไม่มีข้าวรับประทานนั้น กระทรวงมหาดไทยได้ทราบได้สั่งการไปก่อนแล้ว เวลานี้ยังอยู่ในระหว่างการสอบสวนของจังหวัด เมื่อได้รับรายงานจากจังหวัดแล้ว กระทรวงมหาดไทย จะได้ดำเนินการต่อไป

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี) : ขอทราบว่าได้สั่งไปอย่างไร

พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :
 ได้สั่งสอบสวนไปตามที่ทางการได้กำหนดเอาไว้

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดลพบุรี) : จะทราบได้
เมื่อไรว่า ทาง การ จะ จัด การ ให้ เสร็จ พอ
จะทราบ ได้ ว่า ทาง การ จะ ช่วย เหลือ ให้
เสร็จเมื่อไร

พระยาศรีเสนา (รัฐมนตรี) :
ได้ส่งไปแล้ว และกำลังลงไปอีกเวลา
กำลังสอบสวนอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายมงคล รัตนวิจิตร
เรื่อง ร่าง พระ ราช บัญ ญัติ ธรรม นุญ การ
ปกครองคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๗๔

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการ ดังนี้ ร่าง พระ ราช-
บัญญัติคือธรรมนุญการปกครอง คณะ
สงฆ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งสภา ฯ ได้
ลงมติมอบให้รัฐบาลรับ ไป พิจาร ณา นั้น
บัดนี้การพิจารณาได้ผลอย่างไร เพียงใด
จะนำเสนอสภา ฯ ใน สมัย ประ ชุม นี้ ได้
หรือไม่

ขุนสุคนธ์วิเศษอักษร (รัฐมนตรี
ช่วยราชการ กระทรวงธรรมการ) :
กระทรวงธรรมการ ขอตอบว่า ร่าง

พระราชบัญญัติ ธรรม นุญ การ ปกครอง
คณะสงฆ์ของการพระศาสนาพุทธศักราช
๒๔๗๔ ของนายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้
แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ซึ่งรัฐบาล
รับเอาไปพิจารณา นั้น กระทรวงธรรม-
การได้ส่งไปร่วมพิจารณาฉบับร่างของ กระทรวงธรรมการที่ได้ส่งให้มหาเถรสมาคม
พิจารณาอยู่แล้วนั้น มหาเถรสมาคมได้
ตั้งกรรมวิธีการประกอบด้วยพระเถระ
เถระชั้นคณะหนึ่งพิจารณาโดยละเอียด
กรรมวิธีการ คณะนั้น ได้ พิจาร ณา เสร็จ
แล้ว ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างพิจารณา
ของมหาเถรสมาคม ถ้าเสร็จเรียบร้อย
ในระหว่าง สมัย ประ ชุม วิสามัญ ก็ จะ นำ
เสนอสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไป ของหลวงศรีเขตรนคร
เรื่องสอบสวนภาวะกรรมกร

หลวงศรีเขตรนคร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีเศรษฐกิจการตั้งต่อ
ไปนี้ ๑. ขอทราบว่าการครองชีพ การ
อนามัย การสุขาภิบาล และภาวะอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของกรรมกรนั้น
รัฐบาลได้เตรียมการพร้อมเพื่อที่จะได้

ทำการสอบสวนแล้วหรือหาไม่ ๒. การ
สอบสวนเพื่อยังผลแก่กรรมกรผู้ที่จะได้รับ
การช่วยเหลือจากรัฐบาลจะแล้วเสร็จช้า
นานเพียงใด

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ):
ตอบข้อ ๑. รัฐบาลกำลังเตรียมการ
ออกแบบสำรวจและตั้งกรรมการสอบ-
สวนภาวะกรรมกรอยู่แล้วในขณะ ๒. การ
สอบสวนจะเสร็จสิ้นช้าหรือเร็วเพียงใด
นั้น จะต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป
แล้วแต่จะเป็นกรรมกรประเภทใด บาง
เรื่องที่มีความยุ่งยากมากก็ต้องเสียเวลา
นาน ถ้าเป็นเรื่องไม่ยุ่งยากนักก็ทำสำ-
เร็จได้เร็ว

หลวงศรีเขตรนคร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนนทบุรี) : อยากจะ
ทราบว่าจะภายในเวลาสักกี่ปีจะได้ หรือ
รวบรวมได้บ้าง

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ):
รวบรวมไม่ได้ ต้องทำไปตามระเบียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไป ของนายร้อยโททองคำ
คล้ายโอภาส เรื่องช่วยเหลือคนไทยไป

ตั้งร้านค้าขายในต่างประเทศ

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส
(ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเศรษฐการ ดังนี้ รัฐบาลคิด
จะส่งเสริมหรือช่วยเหลือให้คนไทยไปตั้ง
ร้านค้าขายในต่างประเทศบ้างหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) :
รัฐบาลขอตอบว่า รัฐบาลได้คิดอยู่เสมอ
ที่จะส่งเสริมหรือช่วยเหลือให้คนไทยไป
ตั้งร้านค้าขายในต่างประเทศ เมื่อโอกาส
อำนวย แต่ขณะนี้ทำได้เพียงโดยอ้อม
แล้วแต่กรณี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไป ของนายมงคลรัตนวิจิตร
เรื่อง การบริหารตามพระราชบัญญัติ
เหมืองฝายและพนัง

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีเกษตรรา
ธการดังนี้ กระทรวงเกษตรธิการให้มี
บริหารกิจการตาม พระราชบัญญัติควบคุม
เหมืองฝายและพนัง พ.ศ. ๒๔๗๗
ไปแล้วเพียงใด เฉพาะในจังหวัดนครศรี

ธรรมราช ได้จัดตั้งหัวหน้าเหมืองฝายทั่ว
ถึงตามความจำเป็นตามมาตรา ๕ แล้ว
หรือยัง และข้าหลวงประจำจังหวัดได้
ประกาศหวงห้ามกำหนดเขตเพื่อสาธารณ-
ประโยชน์ เกี่ยวกับเหมืองฝายตาม
มาตรา ๗ ไว้แล้วเพียงใด เจ้าพนักงาน
ได้สังเกตเห็นราษฎรทำการขุดทำซ่อม
เหมืองฝายหนึ่งเพื่อประโยชน์การเพาะ
ปลูกในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้ไปทุกตำบล
เมื่อพ้นฤดูกาลทำนาตามมาตรา ๑๑ แล้ว
หรือหาไม่เพียงใด

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ):
รัฐบาลขอตอบว่า เรื่องนี้ทั้งเรื่องยัง
ตอบในขณะนี้ไม่ได้ เพราะกำลังสอบ
สวนไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
กระทรวงการคลังกระทรวง
เรื่อง พัสคชาติ

หลวงนรินทร์ประสาทเวช
(ผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังตั้งต่อไปนี้ ๑. ตั้งแต่
รัฐบาลได้จัดตั้งพัสคชาติขึ้น ขอทราบ
จำนวนสถิติปีก่อนและหลังที่ใด จัดตั้งพัสค

ชาติขึ้นว่าได้ผลในทาง ประหยัดเงินแตก
ต่างกันอย่างไร ๒. ขอทราบว่ามีพัสคชาติ
ที่ได้ช่วยเหลือพื้นฟูอุตสาหกรรม หัตถ-
กรรม และกสิกรรมภายในประเทศได้ผล
เพียงใด ก่อนและหลังที่ใดตั้งพัสคชาติ
ขึ้น มีผลแตกต่างกันอย่างไร ขอทราบ
สถิติ ๓. ได้ปรากฏเห็นบ่อย ๆ ในแบบ
พิมพ์ของรัฐบาล ปรากฏว่าแบบพิมพ์นั้น
พิมพ์ไม่ใช่โรงพิมพ์ของชาวเรา ทั้งนี้
เป็นเพราะเหตุใด

ขุนสมุหการหิตะคดี (รัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง):
รัฐบาลขอตอบว่า ๑. ผลในทางประหยัด
จะแสดงทางสถิติมิได้ เพราะเดิมการซื้อ
พัสคได้จัดอยู่ตามกระทรวงทบวงกรม
แต่จะแสดงได้ในทางเหตุผลทั่วไป คือ
มาจัดการซื้อของแห่งเดียวแทนที่จะทำ
หลายแห่ง และในของจำนวนมากที่ต้อง
การจากต่างประเทศก็สั่งโดยตรงเช่นนี้
ย่อมเป็นการประหยัดได้มาก ๒. วัตถุประสงค์
ของพัสคชาติต้องการในทาง
ประหยัด แต่ถึงกระนั้นก็ดี ก็ยังได้จัดไป
ในทางที่จะช่วยเหลือพื้นฟูอุตสาหกรรม
หัตถกรรมและกสิกรรม ภายในขอบเขต
เท่าที่จะทำได้ ผลในทางพื้นฟูจะแตก

กว้างกว่าเท่าอย่างไหน ในทางสถิติไม่
สามารถจะแสดงได้ ๓. ย่อมเป็นธรรมดา
ในการทำโดยใช้วิธีประมูด แต่ถึงกระนั้น
ก็คิดว่าเราก็ได้รับเป็นจำนวนมากกว่า

หลวงนรินทร์ ปรึกษาเวช
(ผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี) :
ข้าพเจ้าขอซักถามข้อที่ ๑. ตามที่รัฐบาล
ได้ตอบว่าไม่สามารถที่จะทราบสถิติได้
แน่นอนนั้น สถิติเป็นของสำคัญมาก เมื่อ
ไม่สามารถแล้ว จะรู้ได้อย่างไรว่า โครงการ
ได้ผลหรือไม่ได้

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : สถิติ
ในทางอื่นนั้นมี แต่ในทางประหยัดแต่
ก่อนกับเดี๋ยวนี้มีอย่างไหน เป็นการ
แสดงความเห็น อย่างที่ข้าพเจ้าจะซัก
ถามอย่างให้ท่านเห็น สมมติว่ากรมหนึ่ง
แต่ก่อนเคยใช้เงินจำนวนพัน ภายหลังใช้
จำนวนเงิน ๒ พัน และถ้าท่านดูตัวเลข
แล้วคล้าย ๆ กันว่ากรมนั้นต้องใช้ของ
เพิ่มขึ้น แต่แท้ที่จริงบางที่ไม่ใช้กรมนั้น
เพิ่มงานขึ้น แม้ของจะลดลงแต่งงานขยาย
มากขึ้น เช่นตัวเลขก็อาจจะสูงขึ้นได้
นี่เป็นเหตุผลข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งในการซื้อ
ขายในบรรดากระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ

เคยตั้งงบประมาณอย่างไร เราโอนมาจับ
ข้อกันอย่างยิ่งซึ่งทราบไม่ได้ว่าการนั้น
เป็นการประหยัดหรือการเก็บหน้าอย่างไร

หลวงนรินทร์ ปรึกษาเวช
(ผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี) :
ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้เสียเวลา ข้าพเจ้า
ขอซักถามในข้อ ๒ ว่า เมื่อครั้งก่อน
เราได้ส่งไปยังในต่างประเทศ ซื้ของ
มาไว้ก่อนโดยมีงบส่งไปซื้อ บัดนี้เราต้อง
ซื้อของในตลาด เราจึงต้องซื้อด้วยราคา
แพง ข้อนี้จริงหรือไม่จริง

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ใน
ข้อที่ท่านกล่าวนั้น มีทั้งผลร้ายและผลดี
ท่านจะเห็นได้ว่า ครั้งก่อนเราเคยซื้อ
กระดาษซับเก็บไว้นาน ๆ จนใช้ซับอะไร
ไม่ได้ กระดาษพิมพ์โรเนียว เก็บไว้นาน ๆ
เกินไปก็เสีย แต่ไว้ในอย่างที่สามารถเก็บได้
เราก็เก็บไว้เท่าที่เห็นสมควร แต่ที่เกี่ยวนี้เรามีคนในต่างประ
เทศ ถ้าเราต้องการอะไรก็โทรเลขปรัด
เตียวกก็ได้ของท่านที่

หลวงนรินทร์ ปรึกษาเวช
(ผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี) :
ข้าพเจ้าขอซักข้อที่ ๓ ว่า เหตุไฉนการ
พิมพ์แบบพิมพ์ต่าง ๆ จึงปรากฏว่าไม่

ค่อยจะมีโรงพิมพ์ ของเรา ที่ได้พิมพ์ เป็น เพราะเหตุไร

ขุนสมุหราชสมภพ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลได้ตอบแล้วว่า วิธีการประมุขนั้น เป็นวิธีรับประมุข เมื่อวิธีการเช่นนั้น ผู้ที่ประมุขได้อาจจะเป็นชาวเรากก็ได้ ชาวอื่นก็ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ดี รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะระวังในเรื่องนี้ เห็นว่าเป็นการยุติธรรมที่สุดที่จะเป็นไปได้ แต่ผลแห่งการระวังนี้ ตัวเลขปรากฏว่าชาวเราได้มากกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไป ของนายจิ่งจิ่งจิตรเรื่อง ให้ ความสะดวกในการเลือกตั้ง

นายจิ่ง จิ่งจิตร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตาม ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ตามหนังสือของ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ ส.๑๔๘/๒๔๘๐ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๔๘๐ ว่า ให้ผู้บังคับบัญชาให้ความสะดวกแก่ ข้าราชการ ที่จะ ไป ออกเสียงลงคะแนน เลือกผู้แทนราษฎรนั้น คำสั่งอันนี้จะ กั้น ความ ถึง ลูกจ้าง ของทบวงการเมือง ต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น กรมรถไฟ

กรมโยธาเทศบาลด้วย หรือหา ไม่ ถัก กั้น ความถึงด้วยแล้ว ปัญหาที่สำคัญมีอยู่ว่า ในวันที่ลูกจ้างของรัฐบาล ไปออกเสียง เลือกตั้งนั้น ทางรัฐบาลจะจ่ายค่าจ้าง ให้เต็มเหมือนว่าได้ไปทำงาน อย่าง วน ปกติด้วยหรือเปล่า เพราะประเด็น เรื่องจ่ายเงินค่าจ้างนี้เป็นจุดสำคัญในทาง จูงใจหรือระงับใจในการไปออกเสียงลง คณะแน่นอนอยู่มาก

นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบ ว่า คำสั่งนั้นกั้นความถึงลูกจ้างของทบวง การเมืองต่าง ๆ ของรัฐบาลด้วย ส่วน เรื่องเงินค่าจ้างนั้นรัฐบาลก็จะผ่อนผันให้ เสมือนไปทำงานอย่างปกติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมทวาระกระทู้ ต่อไปขอให้พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติ วิธี การงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

ขุนสมุหราชสมภพ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวิธี การงบประมาณฉบับที่ ๓ ต่อสภาผู้แทน ราษฎรนี้ เหตุผลสั้น ๆ ก็คือว่า พระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ว่าบรรดากรรมใดในกระทรวง
ใดซึ่งเห็นควรจะสมทบในฝ่ายกระทรวงใด
ก็ย่อมมีอำนาจจะทำได้ ข้าพเจ้าใช้ความ
ในข้อนี้ต่อไปว่า ความมุ่งหมายให้รวม
บรรดาสานักงานเล็ก ๆ เข้ากับสำนักงาน
ปลัดกระทรวง เพราะเรื่องเงินเดือนจะ
รวมกันได้ มิฉะนั้นสำนักงานเล็กจะเป็น
สำนักงานที่เสียเปรียบมาก ที่ข้าพเจ้าพูด
นี้ ถูกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน เมื่อ พระ ราชบัญญัติ
ข้าราชการพลเรือนฉบับนั้นได้ออกมาแล้ว
ซึ่งตามธรรมดาเราเห็นควรจะใช้ได้หาก
แต่ว่าพระราชบัญญัติ วิธีการงบประมาณ
บัญญัติว่า ถ้าจะตั้งงบประมาณขึ้น
ต้องตั้งเป็น สำนักงานหรือแต่ละ กรมไป
เพราะเหตุฉะนั้น ก็ขอแก่ พระราชบัญญัติ
งบประมาณเพื่อให้เข้ากับพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนเท่านั้น

พระพิณิจฉนากร (ผู้แทนราษฎร
จังหวัด เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่
เห็นพ้องด้วยกับ พระ ราช บัญญัตินี้ เป็น
อย่างยิ่ง เพราะเหตุว่ามีเหตุผลที่จะทราบ
เรียนต่อสภาฯ นี้ ดังต่อไปนี้ คือถ้าเรา
ยอมให้รัฐบาลทำดังนี้ รัฐบาลจะมีความ
สะดวกขึ้นมากจริง แต่ว่าเหมือนกับเรา

เดินถอยหลังเข้าคลอง เหมือนเมื่อครั้ง
สมบูรณาญาสิทธิ คือกระทรวงนั้นมีเงิน
เดือนเท่านั้น ไม่มีการควบคุม การที่
ข้าพเจ้าพูดดังนี้ ก็เพราะเหตุว่ารัฐบาล
คงจะไม่มีความสะดวกที่จะไม่ให้สภาฯ
ได้ควบคุมราชการแผ่นดิน เพราะเหตุว่า
เมื่อ ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าคุณลักษณะของ
การ ควบคุม และได้ตรวจตราซึ่งกัน และ
กัน ซึ่งท่านได้วางไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖
นั้น เป็นการรัดกุมและเหมาะสมอย่างยิ่ง
การที่ พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ
พลเรือนได้ออกไป ดังที่ท่าน รัฐมนตรีได้
กล่าวว่า เราออกพระราชบัญญัตินี้ให้
เข้ารูป เมื่อเข้ารูปแล้ว เราไม่ควรจะแก้
พระราชบัญญัติ ระเบียบ การ งบประมาณ
ของเรา ซึ่งได้ทำไว้อย่างดีอยู่แล้ว ดังที่
ข้าพเจ้าได้เรียนให้ท่านทราบ ข้าพเจ้า
เรียนว่าได้วาง ระเบียบไว้ อย่างเรียบร้อย
และรัดกุม แต่ถึงอย่างนั้นก็ เราได้มี
พระราชบัญญัติว่าอย่างนี้ แต่เราก็ทำได้
ปฏิบัติตามไม่ ดังเช่นที่เราได้มีบัญชีราย
ละเอียดประกอบไว้ เราหาได้เสนอบัญชี
รายละเอียดประกอบไม่ ดังเช่นทุก ๆ ปี
มา เราขอบัญชีรายละเอียดประกอบยัง
ไม่ได้ จนบัดนี้ก็หาได้มีบัญชีประกอบไม่
ตาม พระราชบัญญัติ วิธี การ งบ ปร มาณ.

พ.ศ. ๒๔๗๖ ว่าเราทำเป็นกรมเป็นกระทรวงเป็นหน่วย ซึ่งเป็นข้อที่เราควรจะต้องจำไว้เป็นอย่างดีอันมากคือ พระราชบัญญัติคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ มาตรา ๕ มีว่าตั้งนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ข้อ ๑ - ตรวจสอบเงินมีรายรับรายจ่ายของแผ่นดิน หรืองบแสดงฐานะการเงินแผ่นดินประจำปี ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และแสดงความเห็นว่า รายการจำนวนเงินรับและจ่ายตามงบประมาณนี้ได้เป็นไปทางงบประมาณประจำปีและตามความจริงหรือไม่ มาตรา ๖ บัญชีการรับจ่ายเงินของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้น ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้รับผิดชอบและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งพนักงานในกระทรวงการคลังไปทำการตรวจสอบและทำรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร ขอเรียนว่า การทำได้เป็นไปตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติกรรมการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไม่ เพราะเหตุว่าฉบับบัญญัติดังกล่าวแล้ว สำหรับ พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้น ซึ่งถ้าลงมาเป็นเวลานานแล้ว สภา ฯ นี้ก็ยังหาได้รับไม่ ส่วน

สำหรับปี พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้นแล้ว ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ก็ได้ถือว่าเป็นไปตามรูปบัญชีเท่านั้นเอง หาได้ตรวจสอบถูกต้องไม่ ทั้งนี้ข้าพเจ้าสลดใจมากที่สุดที่รัฐบาลนี้ได้ปล่อยปละละเลยไม่ให้งานได้เป็นไปตามความประสงค์อันเดิม ซึ่งท่านได้บัญญัติไว้เป็นข้อ ๆ และจะมาลบล้างกัน ก็ดูเหมือนว่า บัดนี้ สภา ฯ เราควบคุมเงินไว้ แต่ว่าข้างปลายลงได้เจาะรูไป เราคุมเงินนั้นจนเงินหมดเมื่อไรเราก็ไม่รู้ เพราะว่าถูกเจาะปลายอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งเรื่องนี้เป็นคั้นเมื่อเจาะไปแล้ว เราก็ไม่มีอะไรจะควบคุม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจะกล่าวไปเป็นอื่นไม่ได้ ข้าพเจ้าแลไม่เห็นว่าจะรับหลักการลงไปได้อย่างไร นอกจากไม่ควรรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติเป็นอย่างยิ่ง

นายทองม้วน อัดถากร (ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม) :
ข้าพเจ้ายังไม่เห็นพ้องด้วยตามหลักการที่รัฐบาลเสนอมานี้ ตามที่รัฐสภาเสนอร่างพระราชบัญญัติมานี้ ก็เพื่อความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคนแต่หากเป็น

เรื่องสำคัญในการที่จะรวมงบประมาณใน
ประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง ตามพระ
ราชบัญญัตินี้ คือว่าการที่เราเสนองบ
ประมาณและสภาร่างได้อนุมัตินั้น ก็เพื่อ
จะให้รัฐบาล ปฏิบัติตาม นโยบายที่รัฐบาล
ได้แถลงหรือสภา ฯ อนุมัตินั้น ก็เพื่อ
ตามนโยบายนั้นคือว่าจะจ่ายเงินเท่านั้นเป็น
เงินเท่านั้น แต่ถ้าหากว่าเราจะใช้จ่ายไป
ในประเภทอื่น ตัวอย่างเช่นเราตั้งประ-
เภทเงินเดือน คือว่าเราจะเพิ่มตำแหน่งเป็น
จำนวนอีกร้อยตำแหน่ง จึงได้จ่ายเงินไป
เท่านั้นเท่านี้ ก็เมื่อความประสงค์ที่จะจ่าย
เพื่อให้ปราบปรามผู้ร้ายให้สงบราบคาบ
แต่ถ้ารัฐบาลจะกันไว้ และใช้ไปในประ-
เภทอื่นเช่นนี้ย่อมเป็นการ ขัดต่อความประ-
สงค์ที่สภา ฯ อนุมัติให้ไปกระทำ เมื่อ
เป็นเช่นนั้นนโยบายย่อมเปลี่ยนรูปไป เมื่อ
เปลี่ยนรูปไปเช่นนั้น ก็ถือได้ว่ารัฐบาลไม่
ได้ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้กำหนด ไว้ในความ
สงบเรียบร้อยตลอดจนการทำนุบำรุงใน
ท้องที่อื่น ๆ ย่อมเปลี่ยนแปลงไป ย่อม
เสียหายแก่ราชการเป็นอันมาก ด้วยเหตุ
นี้และจะกระทำเช่นนี้เป็นการ ไม่สมควร
อย่างยิ่ง คือว่ารัฐบาลได้ร่างพระราช
บัญญัตินี้มาก็เพื่อจะแก้ไขและเปลี่ยนแปลง
ให้ได้รับความสะดวกเพื่อบำรุงในราชการ

ส่วนใดส่วนหนึ่ง ที่จะกระทำอย่างนั้น
อย่างหนึ่งผิดตกอยู่กฎหมายของสภา ฯ
ด้วยเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ขุนพิเคราะห์คดี (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดชุนันท์) : ข้าพเจ้าเห็นด้วย
ทางรัฐบาล ว่าคืองบประมาณถ้าเราไม่
ได้เพิ่มเติมขึ้นมา คือเราไปสมทบยังกระ-
ทรวงทบวงกรม เราอาจจะทำได้ ถ้าตาม
พระราชบัญญัติก็อาจจะทำได้ แต่การ
ทำได้นั้นจะให้สภาแผ่น กัน รู้สึกประ หยัค
เวลาให้สั้นเข้า ก็ว่ามันสั้นเข้าด้วยเหตุ
อะไร เราจะต้อง ไปพิจารณากรมต่าง ๆ
เพื่อให้รวมประมาณให้มันสั้นเข้า เราจะ
พิจารณาว่า ในลักษณะ อัน สำคัญ หรือ ไม่
กั้นในส่วนรัฐบาลไปจ่ายในลักษณะสมควร
หรือไม่ ในข้อนี้ได้เป็นข้อสำคัญ คือไม่
ใช้เกินวงของงบประมาณแล้ว ข้าพเจ้าไม่
เห็นขัดข้องอะไร ๓ กระทรวงรวมกันมา
ให้เราพิจารณาของงบประมาณ ๔ ล้าน
บาทจะได้ยินดี นี้ข้าพเจ้าเห็นไปในทางนี้
เพื่อความสะดวก ถ้าหากว่าเราคงขึ้นมา
เราขอเพิ่มเติม เราขอไม่เพิ่มเติมในกระ-
ทรวงที่เราขอเพิ่มด้วย อย่างนี้เราขัด
ข้องแต่ไม่ได้เพิ่ม บางที่เราได้รวมกัน

เพื่อให้เป็นสำนักงานเป็นวันเดียวกัน เพราะกิจการมันเกี่ยวพันกัน นี่ข้าพเจ้า เห็นด้วยที่ตั้งหัวหน้าหรือกรมกองไม่ก่อให้เกิดเงินของรัฐบาลเพราะเมื่ออธิบดีคนเดียว เงินเดือน ๘๐๐ บาท ถ้ามีจะนั้นจะตั้งสองคนสองแปดสิบหก กับหกร้อยบาท เรารวมตั้ง อธิบดีคนเดียว จะมีดีกว่า หรือ ข้าพเจ้า เห็นว่า ข้าพเจ้า ก็ยินดีมากเพื่อจะได้ตั้งอธิบดีคนเดียว นี่แหละที่เรียกว่า คุ้มเงิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า เห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ขุนเสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : เท่าที่ท่านสมาชิกได้แสดงมา ๒-๓ ท่านเมื่อก่อน ถ้าหากว่าได้ทำความเข้าใจกับฝ่ายรัฐบาลแล้ว ก็บางทีปัญหาจะไม่เกิดขึ้นมากมายอะไรเลย ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าเมื่อตอนต้นข้าพเจ้าได้แสดงสั้นไป เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจะชี้แจงให้ท่านเข้าใจว่าเงินอาจจะโอนทั่วไปนั้นไม่จริง ความจริงเพราะเงินเดือนต่อเงินเดือนท่านนั้นมาโอนกันไปในสำนักงานเล็ก ๆ ถ้าจะพูดโดยชัดแจ้งก็ไม่ได้เอามารวมกัน เท่านั้นท่านก็อาจจะแลเห็นได้ชัดเจน สำนักงานเลขาธิการและสำนักงานราชเลขาอย่างนี้ มีนิตเดียว ถ้าสำนักงานอื่นเช่นกรมใหญ่ ๆ มีข้าราชการ

มากเมื่อข้าราชการผู้ใดผู้หนึ่งเลื่อนขึ้นไปได้ เขาเลื่อนไปหมด แต่สำนักงานที่มีอยู่เพียง ๒ คน ๓ คน จะหาใครเลื่อนได้ยากเต็มที เพราะฉะนั้นข้าราชการเหล่านี้จึงมีการเสียเปรียบเมื่อข้าพเจ้าได้เรียนมาเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจะเรียนในทางนโยบายคือว่า ไม่มีปัญหาในเรื่องที่ว่ากรมเล็ก ๆ ที่ข้าพเจ้าพูดเมื่อก่อนควร รวมกับกรมใหญ่คือสำนักงานปลัดกระทรวง เพื่อให้เรามีโอกาสหมุนรอบตัวได้บ้าง นโยบายได้มีกำหนดไว้ว่า เหนืองในมาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่เพราะเหตุอะไรรัฐบาลจึงได้เสนอพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ขอเรียนชี้แจงเพื่อจะทำความเข้าใจว่า ให้กรมสำนักงานในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนรวมกันได้ ก็หมายความว่า เป็นข้อยกเว้นให้รัฐบาล ทำวิธีการงบประมาณ ที่ได้ตั้งแต่แต่ละกรมไปเป็นยกเว้น แปลว่าทำได้ทีเดียว ฝ่ายที่เห็นข้างมากกว่าทำไม่ได้นั้นเป็นการที่แสดงความเห็นที่อำนาจดำเนินการ แต่อำนาจในเรื่องการเงินนั้นจะต้องอยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณ เมื่อเป็นเช่นนั้น รัฐบาลจึงขอเสนอแก่งบประมาณก็เพื่อให้เป็นการสอดคล้องต้องกันกับพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่ง

เป็นนโยบายที่สภาฯ ศึกษารับรองแล้ว และ
ออกเป็นพระราชบัญญัติไปแล้ว ความซัด
เงินมีอยู่อย่างนั้น พระราช บัญญัติระเบียบข้
ราชการพลเรือน ซึ่งสภาฯ ประสงค์ให้
ออกไปนั้น มีมาตรา ๖ ซึ่งเราจึงให้เป็นไป
อย่างนั้น รัฐบาลจึงเห็นว่าเมื่อเราได้ออก
พระ ราช บัญ ญัตติ อัน นี้ เพื่อ ให้ ตรง กับ ใน
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้
ราชการพลเรือนเท่านั้น ไม่มีนโยบายพิส
ดาร์อย่างใดมิได้

ด. อยู่เคียง ทองลงยา (ผู้-
แทนราษฎร จังหวัด กาญจนบุรี) :
ข้าพเจ้าฟังถ้อยคำของรัฐมนตรีช่วยว่าการ
คลังแล้ว ก็ให้เกิดความสงสัยในพระราช
บัญญัติวิธีการงบประมาณ มาตรา ๕ ที่ว่า
"เงินงบประมาณเหลือจ่ายตามที่อนุญาตไว้
ในพระราช บัญ ญัตติ งบ ประ มาณ ประจำปี
หรือพระราชบัญญัติ งบ ประ มาณ เพิ่มเติม
นั้นจะยกไปตั้งจ่ายในปีต่อไปมิได้ งบประ
มาณปีใดสิ้นเขตในวันที่ ๓๑ มีนาคม ปี
นั้น" พระราชบัญญัติเพิ่มเติมนี้จะเหลือ
ไปตั้งจ่ายในปีใหม่มิได้ เราถือว่าอำนาจ
แห่งการเงินนั้นสิ้นสุดลงเพียงวันที่ ๓๑
มีนาคม และในการที่เราจะเหลือไปตั้ง
จ่ายในปีใดไม่ได้ นั้นถ้าหากว่าเงินของ
กระทรวง ทบวง การ ใด ในเรื่องเงินเดือน

และค่าใช้จ่ายและเงินการจรรกดิ์ ถ้าหากว่า
รัฐบาลเห็นว่าจำเป็น จะต้องจ่ายเงินจำ-
นวนนั้นก็ได้ ก็ก็มีหน้าที่ที่จะเสนอร่าง
พระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณในการ
ที่เสนอมานี้ ในการที่จะมาเสนอร่างพระ
ราช บัญ ญัตติ ในการที่จะ ให้มือของรัฐบาล
เองนั้น รวมเงินเดือน ของกรมแต่ละกรม
เข้า ไม่ว่าจะกรมเล็กหรือกรมใหญ่ และกำ
หนดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ายัง
ขัดต่อมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธี
การงบประมาณอยู่ในทางที่ว่า ถ้าหากว่า
ท่านประสงค์ที่จะ รวมเงิน ไม่ว่าจะกรมเล็ก
หรือกรมใหญ่เพื่อท่านจะให้ปฏิบัติไปตาม
ระเบียบพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน
นั้น ท่านจะต้องแก้มาตรา ๕ ของวิธีงบประมาณ
ไม่ใช้ท่านเสนอพระราชบัญญัติ
งบประมาณอย่างที่ท่านร่างมาหน้าว่าเป็น
มาตรา ๕ ทวิ ถ้าท่านทำเช่นนั้นก็จะเป็
นการขัดต่อมาตรา ๕ ขอให้ท่านได้พิจารณา
ให้ดีด้วย

ขุนสมุหการหัตถคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการ กระทรวง การ คลัง) :
ใน ปัญหาเรื่องแบบนี้ รัฐบาลก็อยากจะ
มอบความไว้ใจให้แก่สภาฯ นี้ แต่เท่าที่

ได้พิจารณามาแล้วความในมาตรา ๕ ถ้าท่านจะไปยกเลิกความในมาตรา ๕ แล้วจะเสียไปอีกหลายอย่างและรัฐบาลประสงค์ในเรื่องเงินเดือนเท่านั้น มีความเต็มคอดลงไปในมาตรา ๕ ทวิ แล้ว มันก็เท่ากับยกเว้นในเรื่องเงินเดือน ถ้าหากว่าจะไปยกเลิกทั้งมาตรา ก็เท่ากับไปยกเลิกหมดทั้งอัน

ขุนศรีสุทธรณเวทย์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย): ข้าพเจ้าได้คิดแล้วแต่แรกเมื่อท่าน รัฐมนตรี ได้แถลง คือท่านบอกว่า แถลงสั้น ๆ ก็เข้าใจได้ท่านเข้าใจว่าข้าพเจ้าเข้าใจในการบริหารของท่าน อย่างละเอียดเท่ากับท่านนั้นเป็นการเข้าใจผิด เพราะฉะนั้นจึงได้มีสมาชิกคัดค้านโต้แย้งขึ้น และต่อมาท่านก็ได้บรรยายอีกเล็กน้อย ความละเอียดนั้นมิว่าที่เสนอพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อที่จะขึ้นเงินเดือน คือว่าหาช่องขึ้นเงินเดือน ไม่ใช่ว่าทางการที่ทำมาแล้วนั้นเป็นการขัดกัน ไม่สามารถที่จะกำหนดจำนวนอัตราเงินเดือนได้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าในทางที่ถูกต้อง รัฐมนตรีจะต้องแถลงให้เข้าใจว่าเราจะปล่อย ให้กิจการ เป็นเช่นนี้คือถ้าไม่ออกพระราชบัญญัติแล้ว การกำหนดอัตราแห่งเงินเดือนนั้น ไม่สามารถที่

จะกำหนดได้ แต่ว่าทำที่ฟังมาแล้ว รัฐมนตรีไม่ได้ชี้แจงให้เห็นในแง่ นั้น และกลับรับรอง กล่าวว่ ถ้าจะขึ้นโดยอย่างนั้นก็ได้หรือจะหันมาหาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนก็ได้ แต่ถือว่าที่จะทำดัง ที่เสนอ พระราช บัญญัตินี้แล้ว ก็จะเป็นการหาช่องทางให้ขึ้นเงินเดือนได้ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องที่จะมาร่างพระราชบัญญัติเพื่อต้องการขึ้นเงินเดือนนั้นไม่เป็นการเกี่ยวกับการกระทบงบประมาณหรือของงบประมาณอย่างใดอย่างหนึ่ง นั้นเป็นอีกต่างหากกับเรื่องนั้น นอกจากเรื่องนั้นก็ไม่มีทางที่จะขัดข้องอย่างไรในการที่จะกำหนดอัตราเงินเดือนอย่างไร ข้าพเจ้าก็คิดว่า ไม่เป็นการสมควรที่จะออกพระราชบัญญัตินี้ อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าท่าน รัฐมนตรีแถลงว่าระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ไม่ใช่เป็นเครื่องขัดกับพระราชบัญญัติงบประมาณที่มีอยู่แล้วนั้น แต่ว่าพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นเป็นการ เพียงแต่ว่าเป็นการ ทำไปแล้วเท่านั้น ข้าพเจ้าคิดว่าพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นเรามุ่งหมายที่จะทำรูป ไว้ให้สภาควบคุมการเงิน คือมุ่งหมายที่จะให้มีช่องทางที่สภาฯ จะ ได้มีโอกาสควบคุมการเงินได้ เพราะเหตุฉะนั้น ถ้าหากว่าจะ ถือตาม

หลักแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าควรให้ตั้งเป็นไปตามพระราชบัญญัติ นี้ก็เพื่อที่สภาฯ จะได้ควบคุมการเงินได้ แต่ถ้าหากว่าจะอาศัยพระราชบัญญัติที่ร่างมาแล้ว ก็ขอหันมาหาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว เราจะควบคุมไม่ได้แต่เป็นวิธีที่จะขึ้นเงินเดือนเท่านั้น ด้วยเหตุผลเช่นนี้แหละ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

พระพิณิจนากร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเข้าใจดี และมีความเสียใจที่จะต้องคัดค้านท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังสักหน่อยว่าถ้าได้ทำไปอย่างที่ท่านว่าแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าสภาฯ นี้จะขาดการควบคุมเป็นอันมาก เพราะเหตุว่าเมื่ออธิบดีกรมเล็ก ๆ และใหญ่ ๆ เงินเดือนได้สับเปลี่ยนกันได้แล้ว ก็เท่ากับงบประมาณนั้นให้กระทรวงขึ้นเงินเดือนเท่านั้น ที่ท่านจะไปเติมไปแก้ไขอย่างไรก็ได้ อย่างนี้เป็นต้น ที่นักขาดการควบคุมไป ถ้าเราให้วางไว้อย่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณในมาตรา ๗ ว่าจะต้องทำเป็นหมวดหมู่ และจะต้องส่งบัญชีรายละเอียด

ด้วยดังนั้นเราก็มีวิธีจะควบคุมได้ เช่นอย่างอธิบดีกรมหนึ่ง มีเงินเดือน ๖๕๐ และอีกกรมหนึ่ง ๗๐๐ บาท แล้วอีก ๘๐๐ บาท จะไปสับเปลี่ยนกันยุ่งเหยิงไม่ได้ เพราะว่าเราได้ผูกมัดแล้วว่ากรมนี้เท่านั้น กรมนี้เท่านั้น และถ้าเราปล่อยอย่างนี้แล้วท่านก็ไปยกกันได้ตามความพอใจ และสะดวกในทางราชการ แต่ว่าขาดการควบคุม

นายไต้ ปาณิกบุตร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร) : ข้าพเจ้าได้ฟังแล้วทั้งสองฝ่าย ทั้งทางสมาชิก และทางรัฐบาล แต่ความเห็นของข้าพเจ้าที่จะกราบเรียนต่อไปก็คือในทางนิติบัญญัติมากกว่าจะพูดถึงข้อเท็จจริง ถ้อยว่าพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณเดิมนั้นได้วางไว้อย่างหนึ่ง แต่ต่อมาพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนซึ่งออกทีหลัง ได้เปิดโอกาสให้ทำได้อีกอย่างหนึ่ง อย่างมาตรา ๖ นี้ก็วิธีหนึ่ง และวิธีหลังนี้สภาฯ นี้ได้รับรองแล้วว่าให้ทำได้ และให้เป็นนโยบายทำได้ แต่ว่าปัญหาของสภาฯ นี้ว่าเราจะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติงบประมาณ ซึ่งมีไว้แต่เดิม หรือว่าจะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ได้แก้ไขใหม่ ถ้าเราจะให้เป็นไป

ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ก็
ต้องรับหลักการ ถ้าไม่ให้เป็นเช่นนั้น คือ
ไม่รับหลักการนี้ พระราชบัญญัติข้าราชการ
พลเรือนมาตรา ๖ ก็เป็นอันว่าเป็น
หมิ่น ก็บังคับไม่ได้ มีเท่านั้น ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้เป็นแนวคิดเท่านั้น

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชลบุรี) : ข้าพเจ้าเห็น
ว่าร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
นี้ยังจะรับหลักการไม่ได้ เพราะเหตุ
ว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นเรา
ได้ออกใช้แล้วเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.
นี้เอง แล้วที่พระราชบัญญัตินี้เราจะได้ออก
ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนเช่นเดียว
กันอีก เช่นนี้เราทำไม่ได้ เพราะว่าตอน
นั้นเราอนุมัติไปแล้ว แต่ในตอนนี้จะมา
อนุมัติอีก ก็หมายความว่าผิดจากเดิม
ย่อมจะชดช้อง หนึ่งเช่นอย่างกระทรวง
มหาดไทยและกระทรวงธรรมการ เรา
อนุมัติให้เป็นกรม ๆ เป็นลำดับไปแล้ว
ทีนี้เราจะปล่อยให้เอาออกต่าง ๆ มารวม
กันอีกเป็นรายการใหม่นั้นย่อมจะ ไขว้เขว
หมด เช่นอย่างรายการที่ ๑ ที่ ๒ และ
ที่ ๓ อาจจะกลาดเคลื่อน เช่นนี้ไม่มีการ
ควบคุมเลย แล้วรายการเหล่านี้ย่อมจะ

ไปรวมอยู่ที่ปลัดกระทรวง นั่นก็จะเป็น
การที่ควบคุมไม่ได้เลย ข้าพเจ้ายังไม่เห็น
พ้องด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่างบประมาณที่เรา
ได้อนุมัติแล้วเป็นงบประมาณที่ถูกต้อง
และเราจะต้องจ่ายตามนั้น

ขุนลมาหารหิระคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง)

รัฐบาลขอแก้ความเข้าใจอีก ๒-๓ ประ
การ คือที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่า พระ
ราชบัญญัติที่เราได้อนุมัติแล้วนั้น พระ
ราชบัญญัติงบประมาณ แต่ยังมีพระราช
บัญญัติอีกอันหนึ่งคือพระราชบัญญัติวิธี
การงบประมาณ พระราชบัญญัติที่แก้ไข
ที่จะต้องอนุมัตินั้นอยู่ในกรอบคณะอื่น ที่
ที่ท่านว่าใช้ไม่ได้ทุกกรมเพราะพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาตรา
๖ บอกว่าจะต้องมีเหตุพิเศษ เมื่อไม่มี
เหตุพิเศษแล้วกระทำไปเป็นผิด เช่นอย่าง
กรมน้อย ๆ ซึ่งมีคนเพียงสองสามคน
อย่างนั้น ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาต่อไปว่า
เรื่องการขึ้นเงินเดือนตามวิธี อย่างใหม่
ไม่ได้เช่นอย่าง ๕ บาท ๑๐ บาท คือ
ว่าเป็นตำแหน่งตายตัวที่เดียว เราให้ไป
เท่าไรก็เท่านั้น ที่นกรมใหญ่ ๆ นั้น เขา
มีคนมาก แต่มีตำแหน่งที่คนเหล่านั้นจะ

เลื่อนขึ้นไป ได้หมดแต่ ส่วน ตำแหน่ง ใน
กรม กรอกร้อย นั้น แลละ อีก สิบ ปี ก็ คง
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นสภา ฯ นี้ จึงให้ โยบาย
นั้น ไป ว่า กรม เล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น ให้ ไป
ตั้ง อยู่ใน กระทรวง เด็ด และ อีก ประการ
หนึ่ง เท่า ที่ ท่าน ผู้ แทน ราษฎร จัง หัก—
พระ นคร พุท มานัน เป็น ประเด็น ที่ แท้จริง
คือ ถ้า เรา ไม่ แก่ พระราช บัญญัติ ข้าราชการ
การ พลเรือน มาตรา ๖ ก็ จะต้อง ยก เล็ก
ถ้า ไม่ ยก เล็ก ก็ จะต้อง เป็น หมัน ไป เพื่อให้
เข้า กัน เท่านั้นเอง ไม่ใช่ จะ มี ความ มุ่ง
หมาย อย่าง ไດ เลย

ขุนชำนาญภาษา (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา) : ข้าพเจ้า ได้ นั่ง
ฟัง การ โต้เถียง กัน ทั้ง ทาง ฝ่าย สมาชิก และ
รัฐบาล และ ได้ ฟัง ท่าน สมาชิก พระนคร
ผู้หนึ่ง ได้ ให้ ความ เห็น ตรง กับ ที่ ข้าพ เจ้า—
คิด เหมือน กัน เพราะ พระราช บัญญัติ วิธี
การ บประมาณ เรา ได้ ออก ไป แล้ว และ ที่ นี้
เรา ได้ มี พระราช บัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ
พลเรือน มา อีก ฉบับ หนึ่ง ซึ่งเป็น หลักการ
ที่ เรา ทำ ขึ้น ใหม่ เมื่อ ของเก่า เห็น ว่า ยัง ไม่ ดี
เราก้ เอา ของ ใหม่ ที่ ทำ ขึ้น นี้ เป็น หลัก สำคัญ
ซึ่ง สมาชิก จัง หัก พระนคร กล่าว นั้น เป็น
หลักการ วิจัย ว่า ถ้า เรา ไม่ เอา ของ ใหม่ ก็

ต้อง แก่ ที่ เดียว ข้อ นี้ เป็น สำคัญ จึง ควร
ที่ ท่าน สมาชิก ทั้ง หลาย ควร จะ วิจัย ว่า เรา
จะ ต้อง เอา ข้าง ไหน เรา จะ ต้อง แก่ พระราช
บัญญัติ วิธี การ บประมาณ หรือ ว่า เรา จะ
ต้อง แก่ พระราช บัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ
พลเรือน ซึ่ง เรา ได้ อนุมัติ กัน ไป เมื่อ เร็ว ๆ
นี้ เพราะ ฉะนั้น ก็ ไม่ มี อย่าง อื่น ซึ่ง เรา จะ
พิจารณา ว่า ควร จะ เอา ทาง ไหน ข้าพ เจ้า จึง
ขอ เสนอ ว่า พระราช บัญญัติ นี้ ควร จะ รับ
หลักการ ไว้ พิจารณา หรือ ไม่ รับ ข้าพ เจ้า
ขอ เสนอ ให้ ลง มติ ว่า ควร จะ รับ หลักการ หรือ
ไม่ ควร รับ

นายไต้ ปาณิกบุตร อยู่เกียง ทอง
ลงยา รับรอง

นายทองม้วน อรรถากร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม) : มีเรื่อง
ที่จะต้อง พุด กัน อีก มาก ข้าพ เจ้า เห็น ว่า
ควร จะ เป็ คอ กิ ปราย ต่อ ไป

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้
ใด เห็น ว่า ควร จะ เป็ คอ กิ ปราย ต่อ ไป ขอ ได้
ไป รอคย กมือ ชัน

(มีสมาชิกรอคยมือ ๑๔ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใด
ไม่ เห็น ด้วย ขอ ได้ ไป รอคย กมือ ชัน

(มีสมาชิกรอคยมือ ๓๖ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าให้ลงมติ ข้าพเจ้าขอให้ที่
ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควร จะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้
พิจารณาต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๗ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติไว้ พิจารณาต่อไปส่ง
กรรมธิการชุดที่ ๒ แปรญัตติภายในกี่วัน

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอ
๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุมนี้อนุมัติ จาระต่อไป ขอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลดเงินอากร
ค่านาจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ในตำบล
ต่าง ๆ รวม ๔ ตำบลท้องที่อำเภอกรุง
เก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : เนื่อง
จากตำบลที่ได้กล่าว ในร่างพระราช-
บัญญัตินี้ ทำนาเสียหายเป็นเนื้อที่นา ๑๕
๐๕๓ ไร่ ๓ งาน ๓๓ ตารางวา คิด
เป็นเงินอากร ๗,๔๕๓ บาท ๕๐

สตางค์ รัฐบาลประสงค์ที่จะยกเลิกมีเก
อากรค่านาในนาเหล่านี้ จึงเสนอเป็นร
ราชบัญญัติมาขอให้สภา ขรับหลักการ

ขุนชำนาญภาษา (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา) : ขอเสนอให้
มติว่าควรรับหรือไม่ควรรับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร
เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติไว้ พิจารณาต่อไป

สงครมาราชการชุกที่ ๓ แปรญัตติภายใน
๑วัน

ขุนสมาหารหิตะคคิ (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง) : ขอ
วันเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้
ใดคัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมผู้น้อมติ
ต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อาญาสงฆ์พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของ
นายสวัสดิ์ ยุวะเวส

นายสวัสดิ์ ยุวะเวส (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดนครสวรรค์) : พระ
ราชบัญญัติที่ ข้าพเจ้าเสนอมานี้ มีความ
หมายว่า มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ
นี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติอาญาสงฆ์
พุทธศักราช ๒๔๘๐ มาตรา ๒ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาแต่หลักการ ขอให้ท่านพูดแต่
หลักการ

นายสวัสดิ์ ยุวะเวส (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครสวรรค์) : ยังมีอีก
เล็กน้อย มาตรา ๓ ภิภษุรูปไต
กระทำกรเสพย์เมถุนเป็นปรัชิกแล้วยัง

ขึ้นครองสมณเพศอยู่ ให้ลงโทษจำคุกไม่
เกินกว่า ๑ ปี มาตรา ๔ ภิภษุรูปไต
ถูกเจ้าพนักงานจับกุมสอบสวน คดีมีมูล
ถ้าภิกษุนั้น ยอม สละ จากสมณเพศมาเป็น
ฆราวาสก่อนฟ้องศาล ก็ให้คดีเป็นอัน
ระงับไป นี้ข้อความที่พระราชบัญญัตินี้ได้
เสนอเข้ามามีเพียงเท่านั้น ส่วนหลักการก็
คือว่า เพื่อส่งเสริมบำรุง พุทธ ศาสนา
โดยควบคุมภิกษุสงฆ์ให้ประพฤติ พรหม-
จรรย์ ตามวินัยแห่ง พุทธ ศาสนา โดย
สมบูรณ์ ส่วนเหตุผลก็คือว่า ด้วยพุทธ
ศาสนาเป็นศาสนาที่นิยมว่า เป็นศาสนา
ที่ควรเคารพนับถือ และมีบุคคลสมัคร
เข้าอุปสมบทเป็นภิกษุสงฆ์บ้างเพื่อศาสน-
กิจเป็นจำนวนมาก แต่มีภิกษุสงฆ์บาง-
รูปประพฤติตนเป็นอลัชชี เสพย์เมถุนถึง
ปราชิก แล้วก็ยังแสดงตนเป็นภิกษุสงฆ์
หาลาเพศ บรรพชิต มาเป็น ฆราวาส ไม่
เป็นการเสื่อมเสียแก่พุทธศาสนาและทำลาย
ความเลื่อมใสศรัทธาของประชาชน สม
ควรที่จะมีกฎหมาย ควบคุม ลงโทษ แก่ผู้
ประพฤติเช่นนี้ให้เป็นแบบอย่าง เหตุผล
ที่จะได้เรียนต่อไปก็คือว่าพระราชบัญญัติ
นี้มิได้มุ่งหมายที่จะลงโทษพระภิกษุสงฆ์ที่
เสพย์เมถุนเท่านั้น ก็หมายความว่า จะ
ลงโทษแก่ภิกษุสงฆ์ซึ่งได้เสพย์เมถุนแล้ว

ยังไม่สึก ยังไม่ลาเพศจากภิกษุสงฆ์ แต่
 เดิมก็ได้เคยมีกฎหมายคล้าย ๆ ทำนองนี้
 เหมือนกัน ซึ่งได้ชื่อว่าพระราชบัญญัติ
 ปฐมปราชิก แต่เวลานี้มีความมุ่งหมาย
 ที่จะลงโทษ ภิกษุสงฆ์ ที่จะเสพยาเมดูนแต่
 อย่างเดียว คือหมายความว่าเมื่อเสพยา
 เมดูนแล้วก็ต้อง ถูกลงโทษทันที แต่
 พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีความมุ่งหมาย ที่
 จะให้เป็นไปเช่นนั้นเพราะเหตุว่าการที่จะ
 ลงโทษผู้ที่เสพยาเมดูนนั้นเป็นการผิดความ
 ประสงค์ไม่ตรงต่อความประสงค์แห่งพระ
 ราชบัญญัตินี้ นอกจากนั้น การที่เสนอ
 พระราชบัญญัติ มา ในลักษณะเช่นนี้ ก็
 เพราะเหตุว่าความสำคัญที่สุด ของภิกษุ-
 สงฆ์ที่จะได้ชื่อว่าภิกษุสงฆ์นั้น มีสิ่งที่แตก
 ต่างจากบุคคลสามัญก็ยังมีอยู่ข้อเดียว คือ
 ว่าในข้อที่เสพยาเมดูนนั้นเท่านั้น กล่าวคือ
 ขรวาสนนั้นมีกฎหมายควบคุมและมีข้อบ่ง-
 คับไม่ผิดแผกแตกต่างกับภิกษุสงฆ์เช่นใน
 เรื่องฆ่าสัตว์ ประทุษร้ายต่อทรัพย์กิด
 และในข้อแจ้งความเท็จ หรือในข้อเสพยา
 สุราเมินเมาเช่นคนสามัญไม่ได้กิด ขรวาสน
 ได้มีกฎหมายเป็นแบบอย่างเดียวกับภิกษุ-
 สงฆ์อยู่แล้ว แต่ว่าภิกษุสงฆ์นั้น ได้
 รับความยกเว้นว่าเป็นบุคคลพิเศษกว่าชน
 สามัญ แต่ว่ามีอยู่ข้อเดียวเท่านั้น

คือเรื่องเสพยาเมดูน ถึงแม้ว่าภิกษุสงฆ์
 ได้เสพยาเมดูนแล้วแต่ยังยืนครองเพศภิกษุ-
 สงฆ์อยู่ก็เป็นการเสื่อมเสียแก่หมู่คณะสงฆ์
 เป็นอย่างยิ่ง การที่ออกกฎหมายเช่นนี้ก็
 เพราะเหตุว่าสำหรับเรื่องนั้น ถึงแม้ว่าในหมู่
 คณะสงฆ์จะถือว่าการเสพยาเมดูนนั้นเป็น
 ปฐมปราชิกเป็นวัตถุอันสำคัญอยู่แล้วใน
 หมู่คณะสงฆ์นั้นก็ การวินิจฉัยและการ
 พิจารณา ลงโทษ ในหมู่คณะสงฆ์นั้นเป็น
 การไม่สิ้น ความระวางสงสัยของปวงชน
 เหมือนกับพิจารณากันในโรงศาล เพราะ
 เหตุว่า ไม่มี โอกาสที่จะ ได้พิจารณากัน
 อย่าง ประมวลวิธี พิจารณา ความ อาญา
 และจะเป็นการเสียหายแก่ผู้ที่ต้องหา ก็ได้
 แต่เมื่อออกพระราช บัญญัตินี้ไปแล้วเช่น
 นี้ ผู้ที่ต้องหาว่าเป็นปราชิกนั้นจะต้องถูก
 พิสูจน์ในศาลหลวง นี้ก็เป็นการที่จะให้
 พันในเรื่องความระวางของปวงชนไปได้

ขุนอินทรภักดี (ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเพชรบูรณ์) : ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นด้วยในพระราชบัญญัติที่ท่านสมา-
 ชิกเสนอเข้ามา เพราะเหตุว่า ถ้าหากว่า
 เราจะรับหลักการไว้ ก็ไม่เป็นประโยชน์
 อะไร ๆ ที่จะให้บังคับให้เป็นไปตามกฎ-
 หมาย เพราะเหตุว่าบทบัญญัติ ที่ท่าน

เขียนเข้ามา มีความว่า สงฆ์ที่เป็น ปราชิก ถ้าไม่สึกเอาไปจำกนแต่ถ้าสึกแล้วก็ไม่เอาโทษ เมื่อเช่นนั้นแล้ว ถ้าสงฆ์องค์ใดประพฤติก็นั้น แต่ว่ารับสึกเสียกฎหมายก็ไม่เอาโทษ นี่แหละเขาจะมีทางเกรงกลัวอะไร นี่เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ในเรื่องการลงโทษของผู้กระทำผิดท่านเป็น ปราชิกแต่ก่อนมาเราได้เคยมีกฎหมายให้ลงโทษ ดูเหมือนว่าข้าพเจ้าจำได้ว่าเป็นกฎหมายลักษณะฉ้อโกง และในกฎหมายรัชกาลที่ ๕ ซึ่งถึงสมเด็จพระจุลศักราช ๑๒๒๒ นั้นเป็นบทลงโทษผู้ที่กระทำผิดฐานปราชิก แต่ครบแล้วต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๓ เรามีพระราชบัญญัติ อธิกรณ์ ปฐม ปราชิกขึ้นยกเลิกกฎหมายเหล่านี้ว่าไม่ให้มีโทษ ที่ยกเลิกกันนั้นข้าพเจ้าจำได้ว่าเพราะเหตุที่การลงโทษของผู้ประพฤติก็นั้นปราชิกนั้นได้มีการพิจารณาโทษสองทาง คือทางพุทธจักรก็ลงโทษทางวินัย และทางฝ่ายอาณาจักรก็มีการลงโทษตามกฎหมาย ในการกระทำสองอย่างนี้เป็น การกระทำที่ชั้กัน ก็คือทางฝ่ายอาณาจักรจะเอาโทษแก่ผู้กระทำผิดนั้นคือเมื่อปรากฏแน่ชัดแล้วว่าคน ๆ นั้นกระทำกร ปราชิกก็มีความผิดฐานปฐมปราชิกจริง ๆ จึงจะ

ลงโทษ ได้หากแต่เพียงแต่ สงฆ์ แล้วประโยชน์แห่งการสงฆ์นั้นท่านว่าจะต้องยกให้แก่ผู้ต้องหาฝ่ายพุทธจักรนั้น ถ้าหากว่าเพียงแต่สงฆ์แล้วก็ทำให้เป็นผลแก่ผู้ถูกต้องหาไม่ ก็หมายความว่า จะต้องรับโทษตามพระวินัยนั่นเอง ด้วยเหตุนี้แหละรัฐบาลในขณะนั้น จึงเห็นว่าการกระทำผิดในฐานปฐม ปราชิกเป็นกัธธิกรณ์โดยลำพังของคณะสงฆ์ ซึ่งเวลานี้เห็นว่าการปกครองคณะ สงฆ์เราดีแล้ว จึงได้เลิกการลงโทษตามกฎหมายเดิมนั้นเสีย และปัญหาที่เราจะมีต่อไปก็คือว่าเราจะสร้างกฎหมายให้เป็นไปตามรูปเดิมตั้งนั้นหรือและเพราะเหตุไรเราจึงกระทำเช่นนั้น ในขั้นต้นเราเห็นแล้วว่าการศาสนานั้นได้รุ่งเรืองและมีการบังคับเป็นหมู่เป็นเหล่าด้วยความเรียบร้อย เราจึงเลิกการลงโทษทางอาณาจักรเสีย ก็มอบอำนาจให้เรื่องเหล่านี้แก่คณะ สงฆ์ เป็นผู้ลงโทษกันฝ่ายเดียว ถึงแม้กระนั้นก็ตามพระราชบัญญัติ อธิกรณ์ ปฐม ปราชิกได้บัญญัติอย่างชัดแจ้งว่า ถ้าหากว่าสงฆ์รูปใดกระทำความผิดเป็นปฐมปราชิกก็ให้ผู้ปกครองท้องที่จับตัวส่งกรมการเพื่อส่งยังศาลสูงทำโทษ นี่ก็แสดงให้เห็นว่าทางฝ่ายอาณาจักรก็ยังมีอำนาจอยู่ คือ

อำนาจสอดส่องที่จะจับกุม และส่วนโทษ
นี้เราจะให้ศาลทำหรือว่าเราจะเอามาทำ
เอง ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่
จะเอาสามีมาทำโทษ เพราะถ้าเราจะกลับ
กฎหมายเป็นรูปเดิมแล้ว ก็ จะ เห็น ได้ ว่า
ศาสนาเราเสื่อมและจะด้อยหลัง ข้าพเจ้า
จึงไม่ยินดีที่จะรับหลักการณ์

พระพินิจชนากร (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่) : เฉพาะ เรื่อง
นี้และในคราวนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้เสนอ
พระราชบัญญัตินี้เจตนาดี แต่ว่า ใน
เรื่องนี้ เป็น เรื่อง ที่ เกี่ยว กับ พระ ศาสนา
สภา ฯ นี้และรวมทั้งคณะรัฐมนตรีด้วย
ก็ดูเหมือนเข้าใจกันดีแล้วว่า สิ่งใดที่เกี่ยว
กับพระศาสนาแล้ว เราจะไม่ถกและพูด
กันมาก เพราะเป็นการซึ่งจะนำมาซึ่งการ
เสื่อมทราม ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อสภา ฯ
นี้ว่า ตามความเห็นของข้าพเจ้า ๆ เห็น
ว่าควร จะ ส่ง ร่าง นี้ ไป ให้ เกร สมาคม
ปรับปรุงตามที่ท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการ
ธรรมการได้กล่าวตอบกระทู้ถามของสมา
ชิกเมื่อกันนั้นว่า พระราชบัญญัติธรรม-
นูญการปกครองคณะสงฆ์นั้น คณะ มหา-
เถรสมาคมกำลังปรับปรุงอยู่ เพราะฉะนั้น
ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็เป็นการสมควร

อย่า ยิ่งที่จะให้ท่านเหล่านั้น ได้ปรับปรุง
พระราชบัญญัติ ของ สมาชิกผู้มีเกียรตินี้
ด้วย ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพัทลุง) : เรื่องนี้
เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระศาสนาซึ่งพวกเรา
เป็นพุทธ มามกะ เคารพต่อพุทธศาสนา
กล่าวคือการที่เสนอเข้ามา ก็ถือว่าเป็น
เรื่องสำคัญ จะลงมตง่าย ๆ เช่นนี้ไม่
สมควร ข้าพเจ้าขอเสนอให้เบ็ดตกอภิปราย
ต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ เมื่อกันยังไม่ผู้รับรองถูกต้อง
พูดต่อไปได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพัทลุง) : ก่อน
อื่น ข้าพเจ้า ขอเรียนต่อที่ ประชุม นี้ ว่า
ข้าพเจ้าเป็นพุทธมามกะ เคารพต่อพระ-
พุทธศาสนาอย่างยิ่ง และสำหรับ พระ
ราชบัญญัติที่ผู้แทน นครสวรรค์เสนอขึ้น
มาครั้ง นี้ ถึงแม้ว่าชื่อพระราชบัญญัติจะ
รุนแรงไปบ้างก็ตาม แต่ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
ว่าควร จะ ให้ มี พระราช บัญญัตินี้ขึ้น
เพราะอะไร ก็เพราะเหตุว่าพระพุทธ-
ศาสนาข้าพเจ้า ได้กล่าวแล้วเมื่อกัน ว่า

เป็นที่เคารพสักการะ ของพุทธมามกะ ทั้งหลาย เพราะ ฉะนั้น จำเป็น ที่เรา จะต้องเคารพบูชา เพราะเมื่อศัสนาของเราเสียไป เราจะต้องลงไปช่วย พระพุทธเจ้า เป็นผู้ประเสริฐสุด ผู้แทนพระพุทธเจ้า เวลานี้มีอยู่ ๓ ประการ พระคือ พระพุทธเจ้า พระธรรมคือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ไม่ใช่ธรรมเนียม เอาแต่พระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ เอาแต่สั้นๆ หน่อยพูดต่อไป

ร.ต. ถัดรัตน์พันธ์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง) : รับประธานจะต้องอธิบายให้ยาวสักหน่อยเพราะ ฉะนั้นมาถึงสงฆ์ สงฆ์เป็นผู้แทนของพระพุทธเจ้า เมื่อสงฆ์ประพฤติดีแล้ว เหล่าพุทธ มามกะ ก็เคารพบูชา ถ้าสงฆ์ประพฤติไม่ดีแล้วเหล่าพุทธมามกะก็เสื่อมความนับถือ โดยเหตุนี้แหละสงฆ์ผู้เป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้า จำเป็น จะต้องปฏิบัติให้ดีที่สุดที่จะทำได้ และทางสงฆ์ถือว่าปราชิกนั้นเป็นราย กางที่สุดยิ่งกว่าสิ่งอื่น ถ้าสงฆ์องค์ใดเป็นปราชิกแล้ว ก็ถือว่าขาดจากสงฆ์หรือเป็นอลัชชี เพราะ ฉะนั้น สงฆ์ จะต้อง ปฏิบัติ ใน พระ พุทธ-

ศาสนาแทนพระพุทธเจ้า ที่นี้ปรากฏว่าสงฆ์บางรูปก็ทำตามเป็นปราชิก เป็นการสมควรแล้วที่เราจะเอาโทษ ข้อนี้นักเจ้าเป็นพยาน ข้าพเจ้าเคยเห็นแก่คำที่เดียว ทำให้ข้าพเจ้าเสื่อมทราวมายังไม่เคารพนับถือต่อองค์นั้น ซึ่งเคยวันก็หมดไปแล้ว แต่เข้าใจว่าอาจจะอยู่อีกก็ได้ แต่การที่ทำงานนั้นไม่สมควร ข้าพเจ้าเห็นว่าควรลงโทษ จริงอยู่ เมื่อก่อนนี้ได้มีการลงโทษ มาครั้งหนึ่งแล้ว และก็ไต่ยกเลิกใน พ.ศ. ๒๔๖๓ เมื่อปรากฏขึ้นเช่นนี้เราควรให้มีขึ้นอีก สงฆ์จะได้เข็ดหลาบ จะได้ปฏิบัติหน้าที่ของสงฆ์ให้ดีขึ้น เพื่อบำรุงพระพุทธศาสนาของเรา ถ้าหากว่าเราปล่อยปละละเลยอยู่เช่นนั้นแล้วจะยังมีมากขึ้น จะทำให้ศาสนาของเราเสื่อมทราวมไปก็ได้ เมื่อก่อนนี้ผู้แทน พุทธบุรณะ บอกว่า ไม่มีประโยชน์อะไรเมื่อเขาอมสีกแล้ว นั้นนอกเรื่อง เราแปรญัตติได้ หลักการที่เราเคารพต่อ พระศาสนาหรือไม่ เมื่อเราเคารพต่อศาสนาก็ควรจะบำรุงศาสนาให้ดียิ่งขึ้น ความเคารพนับถือศาสนาก็มากขึ้นตามส่วน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นสมควรรับหลักการเป็นอย่างไรไม่ต้องส่งไปเถรสมาคมอย่างที่ผู้แทนเชียงใหม่เสนอ

ขุนสุคนธ์วิศศึกษากร (รัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนถ้อยคำที่ท่านผู้แทนราษฎรเพชรบูรณ์ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ถือว่าช่วยหลักการในความมุ่งหมายของผู้เสนอนั้นย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า มีเจตนาที่ต่อพระพุทธศาสนาเพียงไร แต่ช่วยทางปฏิบัติจะได้อาศัยวิธีพิจารณาในทางศาล ซึ่งจะได้อภิปรายกฎหมายนักบวชพิจารณาในชั้น คณะสงฆ์ต่างกัน จะทำให้เห็นว่าในการที่จะออกกฎหมายไปนั้นแทนที่จะเป็นผลดี กลับจะทำให้เกิดความลำบากในทางปฏิบัติ และเป็นช่องทางให้สงฆ์ที่ประพฤติไม่ดีนั้น ดำรงอยู่ได้ด้วยอาศัยศาลเป็นที่พิพากษาชี้ขาดว่า เขาไม่มีความผิด ที่เป็นดังนั้นก็เพราะว่า ในศาลนั้น ตามหลักการพิจารณานั้น จะต้องปรากฏโดยชัดแจ้งมีประจักษ์พยาน ไม่มีพิรุณสงสัย หากคดีเป็นที่สงสัยศาลย่อมยกประโยชน์ให้จำเลย เพราะฉะนั้นในการพิจารณาที่จะให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาดว่าเป็นปราชญ์นั้น จึงขัดกับพุทธบัญญัติ ซึ่งเป็นอาณัติของสงฆ์ เป็นอาณัติในลัทธิศาสนาหนึ่ง ซึ่งเราทุก ๆ คนควรจะได้ส่งเสริม ในวิธีการปฏิบัติในทางการพิจารณาของสงฆ์นั้นหาใช้ต้องถึงมีประจักษ์

พยานยืนยันเท่านั้นไม่ เพียงแต่ปรากฏว่ามีหมองหรือเป็นต้นว่ามีผู้กล่าวหาว่า อยู่ในที่ลับกับหญิงสองต่อสองเช่นนั้นแล้ว ในทางพุทธบัญญัติ ก็ยัง ประทับ โทษเป็นปราชญ์ได้ ให้สึกเสียได้ ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษในศาสนาที่แรงยิ่งกว่าบทกำหนดโทษในทางอาณาจักรเสียอีก เมื่อข้าพเจ้าได้เรียนให้ที่ประชุมทราบว่าวิธีพิจารณาต่างกันเช่นนั้น ถ้าเราจะยอมให้ออกกฎหมายเช่นนั้นไปจะทำให้ลำบากขึ้นทุก ๆ คนก็จะถือโอกาสในการที่ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาดความบริสุทธิ์แต่การ บริสุทธิ์อันแท้จริงนั้น ตามหลักพระพุทธศาสนาว่าอยู่ที่ใจของคน หาใช่อยู่ที่การชี้ขาดจากการกระทำนั้นไม่ และยิ่งกว่านั้นผู้กระทำทุกคนย่อมต้อง ปฏิเสธ เมื่อ ไปถึงศาล แม้แต่ในการพิจารณาชั้นคณะสงฆ์ก็ยังมี การปฏิเสธ ดังนั้นโดยเหตุว่าหลักศาสนานั้นเป็นเพียงระเบียบในลัทธิหนึ่ง ๆ ซึ่งในพระพุทธศาสนานั้นยอมให้ทุก ๆ คนเข้ามาถือ เข้ามาปฏิบัติตามชอบใจหาได้บังคับไม่ และไม่มีการบัญญัติลงโทษจำจอง ก็เมื่อในหลักศาสนาไม่มีเช่นนั้นและมีระเบียบ ซึ่งเป็นกำหนด โดยบทบัญญัติ เป็น อาณัติ ของสงฆ์ซึ่งหนักยิ่งกว่าอยู่แล้วเช่นนั้น ก็ยอม

เป็นระเบียบที่สงฆ์ทั้งหลายจะต้องสังวร
ด้วยดี ปัญหาที่ท่านสมาชิกได้เสนอขึ้น
พฤติการณ์ที่เป็นอยู่นั้นเป็นเรื่องข้อเท็จ
จริง ซึ่งอาจจะมีไต่ท้วงเองเกี่ยวกับเรา
ต้องออกกฎหมายอาญาก็เพราะรู้ว่ามีเหตุ
การณ์ที่ไต่ท้วงทำผิด แต่ในหลักศาสนา
นั้นต่างกัน เพราะว่าเราจะนำมาเทียบ
กับหลักในทางอาณาจักรนั้น ไม่สนิทนัก
ยิ่งกว่านั้นในทางการปกครองนั้น ถือ
ว่าหลักในชุมชนนั้น แม้ในข้อที่เสพยา
เมดูนาเท่านั้น ถ้าหากได้กระทำโดยสมัคร
ใจ บุคคลนั้นก็ไม่มีความผิด แม้ในเรื่อง
ที่ปรากฏถึงการผิดกฎหมายท่าน ในราช
อาณาจักรนั้นก็หาได้ปรับโทษอาญาด้วย
ไม่ ในพระราชบัญญัตินี้ที่จะปรับไป
ถึงสถานที่ว่าให้สงฆ์ ซึ่งเป็นลัทธิศาสนา
หนึ่ง เป็นนิกายหนึ่งเราควรจะส่งเสริมต่อ
เสรีภาพแห่งศาสนานั้นให้มีบทที่จะต้อง
ลงโทษหนักไปยิ่งกว่านั้น จึงยังเห็นว่าเป็น
เรื่องที่ดีควรจะไต่พิจารณาโดยรอบคอบยิ่ง
ขึ้น ตามหลักของทางศาสนาที่ข้าพเจ้าได้ห
แจ้งแล้วว่าอยู่ที่ใจ เมื่อการประพฤติผิดอยู่
ที่ใจ เมื่อบุคคลที่กระทำผิดไม่กล้าแสดง
ว่าตนกระทำผิด การกระทำอันนั้นย่อมบ่ง
ชี้ได้อยู่แล้วว่าตนเองนั้นต้องขาดจากความ
เป็นภิกษุตั้งแต่ในขณะที่ยังได้กระทำผิด

นั้น ก็เมื่อความเป็นภิกษุของผู้นั้นขาด
เพราะเหตุที่ตนกระทำผิด ถึงแม้ไม่มี
ใครทราบบังเป็นการขาดแล้ว การที่เรา
จะมาวินิจฉัยว่าภิกษุเสพยาเมดูนาเป็น
ปราชิกแล้วยังครองเพศสมณะอยู่ก็เป็น
ปัญหาที่ยาก เมื่อเรามองอีกทางหนึ่ง
เมื่อขาดจากสมณะเพศแล้ว โดยถือหลัก
อยู่ที่ใจของการปฏิบัติของผู้นั้นเอง ใน
การที่เขาครองเพศอยู่เขาก็หาได้ครองใน
ฐานที่เขาเป็นภิกษุไม่ เมื่อไม่ได้ครอง
กาสาवพัตรอยู่ในฐานที่เป็นภิกษุแล้ว ทำ
ไม่ว่าจริงจะปรับโทษว่าผู้นั้นเป็นภิกษุที่
ควรทำหนีหรือประณามเสียแล้ว ในหลัก
ที่ว่าลงโทษผู้ครองสมณะเพศนั้น ในวิธี
การในทางศาสนานั้นเมื่อได้มีมลทินสงสัย
ถึงกับปรับเป็นปราชิกแล้ว ก็มีเจ้าหน้าที่
ที่จะจัดการให้เสีย คือมีเจ้าคณะสัง
ฆิก และถ้าหากว่าเจ้าคณะใช้อำนาจนั้น
ไม่ได้ เจ้าพนักงานปกครองท้องถิ่นหรือ
กรมธรรมการ ก็ยังมีหน้าที่รับสนองจัด
การให้เป็นไปตามกฎหมาย ตามพุทธ
บัญญัติเป็นทางที่ดี เพื่อที่จะควบคุมทาง
ที่ดีที่สุดนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าจะ
มีวิธีการทั้งที่สมาชิกได้ยกขึ้นเป็นข้อ
กำหนดก็เดียนั้นก็มีอยู่บ้าง ถ้าเช่นนั้น
ก็เป็นหน้าที่ที่ท่านทั้งหลายจะต้องร่วมมือ

ช่วยกันกล่าวหาชน เพื่อให้เจ้าคณะทราบ
จะได้ช่วยกัน ส่งเสริม พระพุทธ ศาสนา ให้
เจริญรุ่งเรือง ให้เป็นผลสำเร็จ มดัง ที่
ท่านเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ตักว่าที่
จะไว้วินิจฉัยและออกกฎหมายนี้ไปโดยยัง
มีผลไม่เต็มที่หรือไม่ควรที่จะออก

นายบุญมา เสริฐศรี (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเลย) : ถ้าเรามอง
คุณทักษิณ ท่านสมาชิก ซึ่งเสนอเข้ามา
ถ้าพิจารณาคุณเผิน ๆ ก็เห็นว่าผู้เสนอญัตติ
นั้นมีความหวังดีต่อพระพุทธศาสนาอย่าง
จริงใจ ถ้าเราพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วเป็น
การประชดศาสนาอย่างชัด ๆ จริงอยู่ท่าน
ผู้เสนอถึงแม้ว่าท่าน เป็น นัก คำน กว่ทาง
ฝ่ายศาสนานานแล้วก็จริง แต่ข้าพเจ้า
ขอติเตียนท่านว่าท่านไม่รู้จักหน้าที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นั่งลงก่อน เรื่องนี้เอาแต่เนื้อ
เรื่องเถอะ

นายบุญมา เสริฐศรี (ผู้แทน
จังหวัดเลย) : แต่ข้าพเจ้าขอเรียน
ว่าหน้าที่ ทางฝ่ายพุทธศาสนา กับฝ่าย
โลกนั้นผิดกัน การที่ท่านเสนอกฎ-
หมายทางฝ่ายพุทธศาสนาเข้ามาย่อมย่อม
และถูกต้องแล้วทางฝ่ายโลกนั้นไม่เป็นการ

สมควร อนึ่งทางฝ่ายศาสนาของเรานั้น
ก็มีหลักศาสนาที่ค้อยู่แล้ว เราไม่สมควร
จะม้อออกกฎหมายเพิ่มเติมเข้าไปอีกจริง
อยู่การที่พระภิกษุสงฆ์เสพยาเมถุนนั้น ถึง
แม้ว่าจะเป็นการผิดร้ายแรงทางฝ่ายพุทธ
ศาสนาอย่างไรก็แต่ก็มีคุณประโยชน์ของ
ฝ่ายโลกเหมือนกัน ดังนั้นที่เราจะออกกฎ
หมายไปบังคับคนที่เสพยาเมถุนโดยความ
จริงใจนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และ
เข้าใจว่าคงไม่มีประเทศใด ๆ เขาจะออก
กฎหมายไปบังคับคนที่เสพยาเมถุนโดย
ความจริงใจเช่นนี้ เพราะทุก ๆ ประเทศ
ต้องการเพิ่มพลเมืองให้มากขึ้น และ
อีกประการหนึ่งการที่ท่านผู้เสนอญัตติ
เสนอว่า ภิกษุเสพยาเมถุนต้องปราศแล้ว
ยังคงสมณเพศอยู่ ให้ลงโทษจาก
ไม่เกินกว่าหนึ่งปี นั้นเป็นข้อเท็จจริง
หากว่าท่านผู้เสนอมีความหวังดีต่อพระ
พุทธศาสนา โดยความจริงใจแล้วก็ห
พยานหลักฐานมาฟ้องร้องต่อเถรสมาคม
หรือเจ้าอาวาสก็จะได้ลงโทษกัน ไม่ควร
จะม้อออกกฎหมายในสภาฯ เลย ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วย

ขุนวรสิทธิ์ธรรมาธิบดี (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดหนองคาย) :

ที่จริง ความชั่วร้ายอื่น ๆ เรา ได้มี กฎหมาย
 ค้ำกรองอยู่แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีเราจะ
 ไม่ทันระลึกถึงว่า เรามีกฎหมายอะไร
 บางทีค้ำกรองมิให้มีการเสียหาย ใน เรื่อง
 นี้ นอกจากทางวินัย คือว่าคำว่าปราชิก
 แปลว่าแพ้ หมายความว่าแพ้ต่อพรหม
 จรรย์ แพ้พรหมจรรย์แล้วต้องสึก
 ภิกษุนี้จำต้องสึกหากไม่สึก เจ้าอาวาส
 ซึ่งในพระราชบัญญัติ ปกครอง คณะสงฆ์
 ถือว่าเป็นเจ้าพนักงาน คนหนึ่งมีอำนาจ
 บังคับให้สึกหรือไล่ออกจากวัด เพราะ
 ฉะนั้นเป็นอันว่าเรามีกฎหมายบทหนึ่ง ค้ำ
 ไว้อย่างดีแล้ว ไม่จำเป็นต้องอาศัยกฎ-
 หมายอื่น อีกประการหนึ่งถ้าหากว่า
 บุคคลนั้น ไม่สึก กระทำ การ หลอก ลวง
 ประชาชนโดยถือเอาเพศนั้น สมมติว่า
 ได้ครองผ้ากาสาวพัตร์ ไปบิณฑบาต
 บุคคลได้หลงเชื่อ นั้นข้าพเจ้าคิดว่าเป็น
 ความผิดทางอาญามาหลอกลวง เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเรามีกฎหมายค้ำกรอง
 อยู่แล้ว และข้าพเจ้าคิดว่าที่ข้าพเจ้ากราบ
 เรือนในข้อกฎหมายนั้นจะไม่เป็นการ ผิด
 คือบุคคลกล่าวอ้างหรือกระทำ การ ไต ๆ
 ให้เขาหลงเชื่อส่งทรัพย์สิน ให้โดยเจตนา
 หลงเชื่อนั้นก็เป็นการ ผิด อาญา อยู่แล้ว
 ก็เมื่อเรามีกฎหมายค้ำกรองถึง ๒ ข้อแล้ว

ก็ไม่จำเป็นจะต้องมาออกกฎหมาย บังคับ
 เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่ควร รับ
 หลักการนี้ไว้พิจารณาต่อไป

นายไต้ ปาณิกบุตร (ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดพระนคร) : ข้าพเจ้า
 เป็นพุทธศาสนิกชนผู้หนึ่ง ฟังแล้วรู้สึก
 สิ้นใจเป็น อย่างยิ่ง ข้าพเจ้า
 กลัวรับรอง ไต่ว่าผู้เสนอ พระราชบัญญัติ
 นี้มีเจตนาดีเป็น อย่างมาก ชักท้าวทำให้
 สิ้นใจนั้นถือว่าท่านอยู่ สนิทว่า ในที่
 นี้ไม่มีแต่พวกเราเท่านั้น หนังสือพิมพ์เขา
 จะนำไปลงข่าวแล้วก็ออกไปยังต่างประเทศ
 เขาจะเข้าใจว่าสภาฯ เราไม่มีอะไรจะทำ
 แล้วเอาพระศาสนามาดกกัน จะทำให้เข้าใจ
 ใจ ปว่าเราได้เกิดมีการ เสียหาย ชั่วร้าย
 อะไรขึ้นแล้ว จึงต้องเสนอกฎหมายขึ้นมา
 ขอให้ท่านมองในแง่ไกล ๆ จะเสียหายมาก
 ข้าพเจ้าได้ฟัง คำอภิปรายที่ดี ๆ หลาย
 ท่านเช่นผู้แทนเพชรบูรณ์ คุณพระวินิจ
 และท่านรัฐมนตรีช่วยราชการ กระทรวง
 ธรรมการ ข้าพเจ้าเห็นว่าพอจะวินิจฉัย
 ได้แล้ว ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ลงมติเสียที
 (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ในเรื่อง นี้ ความจริง เป็น ความรับผิด

ชอบ ของ ข้าพเจ้า คำพูดทุกคำนั้นเป็น
ความรับผิดชอบ ของ ประธาน ฯ ตาม
รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗ ให้สมาชิกมีสิทธิ
พูดเต็มที่เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า จะต้องยอม
ให้สิทธิเขาเต็มที่ ใครจะมาขัด ไม่ได้
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ไม่เห็นมีผิดแปลก
อะไร แต่ส่วนที่ท่านขอเสนอให้ลงมติ
ก็เป็นสิทธิของท่านข้าพเจ้าจะให้ที่ ประชุม
วินิจฉัย

ด.ยู.เกียง ทองลงยา (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี) : ข้าพเจ้า
คิดว่าเวลานี้ฝนก็ตกแล้ว ก็ ไป ไม่ได้
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอเปิดอภิปราย
ต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดเห็น ควรเปิดอภิปรายต่อไปขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าจะได้ให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ด.ยู.เกียง ทองลงยา (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี) : ข้าพเจ้า
ถือว่าถ้าเราจะลงมติก็ไม่ชอบข้าพเจ้า ขอ
เสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ในขณะนี้เป็นผู้ที่สวดขึ้นมา ขอ
ให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณาคือไป

นายไต้ ปาณิกบุตร (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพระนคร) : ข้าพเจ้า
ไม่เคยแย้งกันเอง แต่วันนี้เห็น
จะต้องแย้งกันบ้าง คือข้าพเจ้าเห็นว่า
ญัตติที่เสนอให้เอาเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา
นั้นควร จะต้องเสนอ ในขณะที่กำลัง
อภิปรายกันอยู่ แต่ที่ญัตตินี้ได้อภิปรายกัน
เสร็จสิ้นแล้วจนมีผู้ขอเสนอให้ลงมติแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นว่าเสนอ ญัตติให้ยกเรื่องอื่น
ขึ้นพิจารณา ไม่ได้เพราะฉะนั้น ต้องว่า
ตามข้อบังคับ ข้าพเจ้าไม่อยากจะแย้งแต่
เมื่อจำเป็น จะต้องแย้งก็ต้องแย้งกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้ายังไม่ได้ให้ที่ประชุมวินิจฉัย
อะไรอย่างใด ข้าพเจ้า ระวัง ในเรื่อง
เหลือเกิน ตามที่ท่านเสนอข้าพเจ้าก็
เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะถือตาม
หน้าที่ของข้าพเจ้า เมื่อมีผู้เสนอให้ลง
มติแล้วก็ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นควร รับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้พิจารณาคือไป ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกมือ ๔ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมือขึ้น

(มีสมาชิกมือ ๕๗ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

พระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไป

เลิกประชุม เวลา ๑๗.๐๐ น.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ร.ต.ต. บุญแต้ม บิทยานนท์

ทองอยู่ พุ่มพันธ์

เขียน กาญจนพันธ์

ขุนวราสณฑ์จรูญกิจ

เทียบ นันทแพทย์

ร.ท. ทองคำ กล้ายไอนาส

ทองกระจาย รัชตะวรรณ

ประเสริฐ ปัทมะสุนทร ผู้จกรายงาน

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ ..

สุนทร ลีผลากร ..

ประเทือง อินทร ..

ดิน จุฑารพ ..

เล็ก จารุณ ..

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ ส.ค.๒๔๘๐

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร